

gen Betragtning, som hviler paa en, i alt Fald paa et enkelt Punkt, principielt afvigende Opfattelse. Det nævnte ærede Medlem er imod, stærkt imod, den stigende Skala, og dette er naturligvis et væsentligt Punkt i den her foreslaaede Indkomstskat. Men dette er ogsaa den eneste Indvending mod noget væsentligere Led i den hele foreliggende Skattereform, som overhovedet er fremkommen. I øvrigt er der fra alle Sider Tilslutning til selve det System af Skatter, som foreslaas. Mindretallet og Flertallet ere uenige om, hvor meget man skal tage ved Ejendomsskyld, og hvor meget man skal tage ved Formue- og Indkomstskat; men til denne Uenighed indskrænker det sig ogsaa. Ingen af de Herrer, der have haft Ordet, har talt for, ingen har anbefalet at søge at gennemføre Skattereformen paa et andet Grundlag end det, der her foreligger. Der er altsaa fuldstændig Enighed om, at disse to Skatter, en Indkomst- og Formueskat og en Ejendomsskyld, tilsammen skulle træde i Stedet for de hidtidige Statsskatter paa faste Ejendomme. At der i og for sig kunde være forskellige Meninger om, hvorvidt netop dette System er det hensigtsmæssigste, om der ikke kunde være andre Veje, som i adskillige Retninger kunde være mere at anbefale, det er utvivlsomt; men jeg ønsker at konstatere, at i dette høje Ting er der om dette Spørgsmaal ikke kommet nogen som helst Uenighed til Orde. For saa vidt er der altsaa fra alle Partiers Side en samstemmende Opfattelse om Ønskeligheden af at foretage Skattereformen netop paa det Grundlag, som her foreligger. Det eneste mere væsentlige Punkt, med Hensyn til hvilket der er fremkommet Indsigelse, er altsaa den stigende Skala; imod den har det ærede 12te kongevalgte Medlem talt, og ligeledes det nævnte ærede Medlem for 9de Kreds. Om den Ting er det imidlertid efter min Opfattelse meget vanskeligt at disputere. Hvorvidt man med god Samvittighed og uden at nære alt for stor Frygt for Konsekvenserne kan gøre det Skridt at indføre en stigende Skala for en Indkomstskat til Staten, det er noget, som nærmest bliver en Følelses-sag. Hvis man vil forlange en rationel Begrundelse for en stigende Skala og særlig for, at man vælger just disse bestemte Sætser i Skalaen frem for andre, saa vil jeg for mit Vedkommende erklære Pas straks. Det bliver en Skøns-sag. Det bliver et Spørgsmaal om, hvorvidt man rammer det, som under de givne Forhold kan anses for at være baade no-

genlunde praktisk rimeligt og stemmende med det, som man kunde kalde den almindelige Opfattelse af samfundsmæssig Retfærdighed. At der i saa Henseende i vort Samfund som Helhed er en Opfattelse af, at en stigende Skala, som ikke er altfor vidtgaende i sine Krav, er stemmende med Retfærdighed, derom er jeg overbevist, og et Vidnesbyrd derom er det jo ogsaa, at denne ganske vist meget væsentlige Nydannelse inden for vort Skattesystem har formaaget at samle ogsaa i dette Ting et langt overvejende Flertal. Naar det ærede 12te kongevalgte Medlem siger, at en stigende Skala er hidtil ukendt i vor Lovgivning, saa er det naturligvis rigtigt, saaledes som han udførligt begrundede det. At en Ting er ny i vor Lovgivning, er imidlertid ikke et Moment, som i og for sig for mig virker afskrækkende. Men jeg maa tilføje, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at den stigende Skala, selv om den er ny i vor Lovgivning, tillige er faktisk ny i vort Skattesystem. Det ærede Medlem nævnedes selv Formue- og Lejlighedsskatten, saaledes som den findes og bringes til Udførelse omkring i Kommunerne uden for Kjøbenhavn, og naar det ærede Medlem bestrider, at denne Skat er en Skat med stigende Skala, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem her — i Modsætning til, hvad vi ellers altid maa anerkende hos det ærede Medlem — i dette Tilfælde mere ser paa den graa Teori end paa det grønne Livets gyldne Træ. Thi faktisk er det jo dog, at Formue- og Lejlighedsskatten, saaledes som den praktiseres, og gennem lange Tider har været praktiseret her i Landet, ofte er en Skat med en endogsaa meget stærkt stigende Skala, en Skat, som man i et af de Lovforslag, der ligger for her, netop søger at beklippe i denne Retning, fordi det af mange findes, at den Frihed, der i saa Henseende hidtil har været til Stede ved denne Skats Anvendelse, maaske snarere trængte til en Begrænsning. Altsaa jeg tror ikke, at det med Føje kan siges, at man ved at indføre en Indkomstskat med stigende Skala, i Virkeligheden gaar over til noget, som faktisk er nyt og ukendt i Landet. — Dernæst har det samme ærede Medlem saavel som det ærede Medlem for 2den Kreds fremsat nogle Bemærkninger om den finansielle Virkning af hele den Kreds af Lovforslag, som ligger til Behandling. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at den Beregning af det samlede finansielle Resultat, som Flertallet har givet i Be-